

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-4799/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom CONING d.d. u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB 49557976962, kojeg zastupa stečajni upravitelj Lidija Lesar, odlučujući o žalbi ponuditelja WE-KR d.o.o., Lepoglava, Donja Višnjica 28, OIB 91604463925, kojeg zastupa punomoćnik Tea Gatternig, odvjetnica u Varaždinu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-997/2016-536 od 15. rujna 2021., u sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-997/2016-536 od 15. rujna 2021.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-997/2016-536 od 15. rujna 2021. dopunjeno je rješenje tog suda poslovni broj St-997/2016-457 od 30. travnja 2021., tako da je dodana točka XIII. koja glasi: „Nalaže se Općinskom sudu u Varaždinu, Zemljišnoknjižnom odjelu u Ivancu da upiše pravo zalogu u korist društva Prime Tourist Resorts, a.s., Zochova 3, Bratislava, Republika Slovačka, OIB 19645486934, za iznos od 3.750.000,00 EUR (trimilijuna-sedamstopedesettisuća eura) uvećano za kamatu od 6% godišnje od 8. rujna 2021. do isplate na temelju Ugovora o osnivanju založnog prava na nekretnini, ovjerenog od javnog bilježnika Jožice Matko-Ruždjak dana 8. rujna 2021. pod poslovnim brojem OV-4729/2021, nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što kupac položi razliku kupovnine na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde suda da je kupac položio kupovninu u skladu s ovim rješenjem.“

Sudionik u dražbi WE-KR d.o.o. je protiv rješenja pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. u vezi s odredbama članaka 339. i 340. Zakona o parničnom postupku i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi kako nije dopušteno dopunjavati pravomoćne sudske odluke, zatim da se dopunska presuda može donijeti samo na

prijedlog stranke koji je stavljen u propisanom roku, a nepravovremene prijedloge treba odbaciti, te da ovdje nije riječ o tome da sud nije odlučio o svim podnesenim zahtjevima, pa nije ispunjena ta osnovna pretpostavka za donošenje dopunske odluke. Posebno ukazuje na sadržaj odredbe članka 109. Ovršnog zakona i tvrdi da je tom odredom propisano da kupac može staviti prijedlog za upis založnog prava samo prije donošenja rješenja o dosudi da bi sud o njemu mogao odlučiti u rješenju o dosudi. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine rješenje ili ga preinači „tako da ga stavi izvan snage“ i zahtjev kupca odbaci kao nepravovremen i nedopušten. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 125.000,00 kn.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je doneseno na prijedlog kupca Adriatic Tourist Resorts d.o.o. kojemu je predmetna nekretnina dosuđena i pozivom na odredbu članka 109. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), a kao dopunsko rješenje doneseno je zato što je prijedlog za upis založnog prava kupac tražio nakon donošenja rješenja o dosudi.

Prema odredbi članka 109. stavka 1. Ovršnog zakona ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit, sud će, na prijedlog kupca već u rješenju o dosudi odrediti da će se, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi te pošto kupovina bude položena, u zemljišnu knjigu prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju.

Iz podataka u spisu i obrazloženja pobijanog rješenja očito je da je kupac prijedlog za upis založnog prava zajedno s upisom njegovog prava vlasništva stavio nakon što je rješenje o dosudi već doneseno. Stoga se doista ne može raditi o dopunskom rješenju u smislu odredbe članka 339. koja se na temelju odredbe članka 347. ZPP-a primjenjuje i na rješenja, dakle o procesnoj situaciji u kojoj je sud propustio odlučiti o svim istaknutim zahtjevima, pa na prijedlog stranke donosi dopunsku odluku o tim zahtjevima. Utoliko je pogrešno pozivanje prvostupanjskog suda na odredbe članaka 339. i 340. ZPP-a kao pravnim osnovama za njegovo donošenje.

Žalitelj pogrešno tumači odredbu članka 109. stavka 1. Ovršnog zakona u smislu da je propisan rok za stavljanje takvog prijedloga prije donošenja rješenja o dosudi, pa da slijedom toga svaki naknadni prijedlog nije pravovremen i dopušten.

Naime, riječ „već“ u toj zakonskoj odredbi upućuje samo na to da sud već u rješenju o dosudi može o tome odlučiti, a nigdje nije propisano da o tome ne bi mogao odlučiti i kasnije posebnim rješenjem. Uostalom, svaki zakonski rok koji za sobom povlači gubitak prava na poduzimanje određene pravne radnje mora biti izričito i jasno propisan jer u suprotnom dovodi do nedopustive pravne nesigurnosti.

Konačno, upis založnog prava u korist zajmodavca zajedno s upisom prava vlasništva kupca, ograničava samo pravo tog kupca tako što opterećuje stvar koju je stekao, a nema utjecaja na prava trećih osoba. Stoga ako kupac predlaže upis založnog prava na nekretnini koju je stekao, nema nikakvog valjanog razloga da se tome prijedlogu ne udovolji, bilo već u rješenju o dosudi, bilo kasnijim rješenjem.

Na temelju navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud pogriješio samo utoliko što je o prijedlogu kupca za upis založnog prava radi osiguranja tražbine po osnovi kredita na temelju odredbe članka 109. Ovršnog zakona odlučio u obliku rješenja kojim dopunjuje rješenje o dosudi. Ali to suštinski rješenje ne čini nepravilnim i nezakonitim, kako to pogrešno smatra žalitelj.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 6. listopada 2021.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **eb300-74438**

Kontrolni broj: **04b50-93d92-a796f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.